

I

(Az EK-Szerződés/Euratom-Szerződés alapján elfogadott jogi aktusok, amelyek közzététele kötelező)

RENDELETEK

A TANÁCS 791/2007/EK RENDELETE

(2007. május 21.)

az Azori-szigetektől, Madeiráról, a Kanári-szigetektől, Francia Guyanáról és Réunionról mint legkülső régiókból származó egyes halászati termékek forgalomba hozatalakor felmerülő többletköltségek ellentételezésére vonatkozó rendszer bevezetéséről

AZ EURÓPAI UNIÓ TANÁCSA,

tekintettel az Európai Közösséget létrehozó szerződésre és különösen annak 37. cikkére és 299. cikkének (2) bekezdésére,

tekintettel a Bizottság javaslatára,

tekintettel az Európai Parlament véleményére ⁽¹⁾,

tekintettel az Európai Gazdasági és Szociális Bizottság véleményére ⁽²⁾,

mivel:

(1) A Közösség legkülső régióiban a halászati ágazat nehézségekkel küzd és különösen a Szerződés 299. cikkének (2) bekezdésében elismert kedvezőtlen adottságok folytán, elsősorban az európai kontinensre történő szállítás költségeiből fakadóan egyes halászati termékek forgalomba hozatalakor többletkiadásokra kényszerül.

(2) Annak érdekében, hogy egyes halászati termékek versenyképessége a Közösség egyéb régióiból származó hasonló termékekkel szemben ne gyengüljön, a Közösség 1992-től kezdve intézkedéseket vezetett be a halászati ágazatban jelentkező ilyen többletköltségek ellentételezésére. A 2003-tól 2006-ig terjedő időszakra vonatkozó intézkedéseket a 2328/2003/EK tanácsi rendelet ⁽³⁾ állá-

pítja meg. Az Európai Parlament, a Tanács és az Európai Gazdasági és Szociális Bizottság részére benyújtott bizottsági jelentés alapján az egyes halászati termékek forgalomba hozatalával járó többletköltségek ellentételezését szolgáló intézkedéseket 2007 után is indokolt fenntartani.

(3) Tekintettel az érintett legkülső régiókban érvényesülő eltérő forgalmazási feltételekre, valamint a fogás, az állományok és a piaci kereslet ingadozásaira, indokolt az érintett tagállamokra hagyni – tagállamonként megszabott előirányzat-kereteken belül – az ellentételezésre jogosult halászati termékek, azok legnagyobb mennyiségi és az ellentételezési összegek meghatározását.

(4) A tagállamok számára engedélyezni kell, hogy az érintett halászati termékek körét, a mennyiségeket és az ellentételezési összegeket a tagállamonként megszabott előirányzat-kereteken belül differenciáltan is meghatározhassák. Engedélyezni kell továbbá, hogy a tagállamok az ellentételezési tervüket kiigazíthassák, amennyiben azt a feltételek megváltozása indokolja.

(5) A tagállamoknak olyan ellentételezési összeget kell meghatározniuk, amely lehetővé teszi a legkülső régiók kedvezőtlen adottságok folytán, különösen pedig a termékeknek az európai kontinensre történő szállítása miatt jelentkező többletköltségek megfelelő kiegyenlítését. A túlkompenzálás elkerülése érdekében az összegnek a támogatás által kiegyenlített többletköltségekkel arányosnak kell lennie, és semmilyen körülmények között sem haladhatja meg az európai kontinensre történő szállítás költségei és az egyéb kapcsolódó költségek 100 %-át. Az ellentételezésnek ebből a célból figyelembe kell vennie a többletköltségek mértékét befolyásoló más típusú állami beavatkozásokat.

⁽¹⁾ 2007. április 24-i vélemény (a Hivatalos Lapban még nem tették közzé).

⁽²⁾ HL C 93., 2007.4.27., 31. o.

⁽³⁾ A Tanács 2003. december 22-i 2328/2003/EK rendelete az Azori-szigetektől, Madeiráról, a Kanári-szigetektől, valamint Franciaország tengerentúli megyéiből, Guyanából és Réunionból származó egyes halászati termékek forgalomba hozatalakor e régiók távoli fekvése miatt felmerülő többletköltségek ellentételezésére vonatkozó program bevezetéséről (HL L 345., 2003.12.31., 34. o.).

- (6) E rendelet célkitűzéseinek megfelelő elérése és a közös halászati politika szabályai betartásának biztosítása érdekében a támogatásnak a közös halászati politika rendelkezéseivel összhangban kifogott és feldolgozott halászati termékekre kell korlátozódnia.
- (7) Az ellentételezési rendszer hatékony és megfelelő működéséhez a tagállamoknak arról is meg kell győződniük, hogy a támogatás kedvezményezettjei gazdasági szempontból életképesek, és a végrehajtás rendszere lehetővé teszi a támogatás szabályszerű alkalmazását.
- (8) Az ellentételezési rendszer megfelelő ellenőrzésének lehetővé tétele érdekében az érintett tagállamoknak évente jelentést kell benyújtaniuk a rendszer működéséről.
- (9) Az ellentételezési rendszer 2013 után történő folytatásáról meghozandó döntés megalapozása érdekében a Bizottságnak a rendszer megszűnése előtt kellő időben, független értékelésen alapuló jelentést kell benyújtania az Európai Parlamentnek, a Tanácsnak és az Európai Gazdasági és Szociális Bizottságnak.
- (10) Az ellentételezési rendszer céljára előirányzott közösségi kiadásokat az Európai Mezőgazdasági Garanciaalap keretében, a közös agrárpolitika finanszírozásáról szóló, 2005. június 21-i 1290/2005/EK tanácsi rendelet ⁽¹⁾ 3. cikke (2) bekezdésének f) pontjával összhangban közvetlen, központi irányítással kell finanszírozni.
- (11) Az e rendelet végrehajtásához szükséges intézkedéseket a Bizottságra ruházott végrehajtási hatáskörök gyakorlására vonatkozó eljárások megállapításáról szóló, 1999. június 28-i 1999/468/EK tanácsi határozattal ⁽²⁾ összhangban kell elfogadni.
- (12) A közvetlen, központi pénzügyi irányítás tekintetében a halászati és akvakultúra-termékek piacának közös szervezésével kapcsolatos kiadásoknak az Európai Mezőgazdasági Garanciaalap (EMGA) által történő finanszírozására vonatkozó részletes szabályok megállapításáról szóló, 2006. december 21-i 2003/2006/EK bizottsági rendelet ⁽³⁾ kell alkalmazni,

ELFOGADTA EZT A RENDELETET:

1. cikk

Tárgy

Ez a rendelet a 2007-től 2013-ig terjedő időszakra vonatkozóan bevezeti a következő legkülső régiókból származó egyes halászati termékek forgalomba hozatalakor a szóban forgó régiók kedvezőtlen adottságai miatt a 3. cikkben meghatározott gazdasági szereplőknél felmerülő többletköltségek ellentételezésének rendszerét (a továbbiakban: ellentételezés):

— Azori-szigetek,

— Madeira,

— Kanári-szigetek,

— Francia Guyana, és

— Réunion.

2. cikk

Fogalom meghatározások

E rendelet alkalmazásában a „halászati termékeknek” a halászati és akvakultúra-termékek piacának közös szervezéséről szóló, 1999. december 17-i 104/2000/EK tanácsi rendelet ⁽⁴⁾ 1. cikkében található fogalom meghatározását kell alkalmazni.

3. cikk

Gazdasági szereplők

(1) Az ellentételezést a halászati termékek forgalomba hozatala során többletköltségeket viselő következő gazdasági szereplők javára kell kifizetni:

a) a termelők;

b) az 1. cikkben említett régiók kikötőiben lajstromozott és ott üzemeltetett hajók tulajdonosai vagy üzemeltetői, vagy az ilyen üzemeltetők társulásai; és

c) a feldolgozó- és az értékesítési ágazat szereplői, vagy e szereplők társulásai, akiknél az érintett termékek forgalomba hozatalával összefüggésben többletköltségek merülnek fel.

(2) Az érintett tagállamok lépéseket tesznek annak biztosítására, hogy gazdaságilag életképes szereplők kapjanak ellentételezést.

⁽¹⁾ HL L 209., 2005.8.11., 1. o. A legutóbb a 378/2007/EK rendelettel (HL L 95., 2007.4.5., 1. o.) módosított rendelet.

⁽²⁾ HL L 184., 1999.7.17., 23. o. A legutóbb a 2006/512/EK határozattal (HL L 200., 2006.7.22., 11. o.) módosított határozat.

⁽³⁾ HL L 379., 2006.12.28., 49. o.

⁽⁴⁾ HL L 17., 2000.1.21., 22. o. A legutóbb az 1759/2006/EK rendelettel (HL L 335., 2006.12.1., 3. o.) módosított rendelet.

4. cikk

Támogatásra jogosult halászati termékek

(1) Az egyes érintett tagállamok az 1. cikkben említett régiók vonatkozásában meghatározzák az ellentételezésre jogosult halászati termékek jegyzékét és mennyiségét. A halászati termékek jegyzéke és a mennyiségek a tagállamhoz tartozó egyes régiók tekintetében differenciáltan is meghatározhatók.

(2) A tagállamok az (1) bekezdésben említett jegyzék és mennyiségek meghatározásakor minden lényeges tényezőt figyelembe vesznek, különösen annak szükségességét, hogy az ellentételezés ne jelentősen fokozott terhet a biológiailag érzékeny állományok tekintetében, továbbá figyelembe veszik a többletköltségek mértékét, valamint az előállítás és a forgalomba hozatal minőségi és mennyiségi vonatkozásait.

(3) Az ellentételezésben részesülő halászati termékeket a közös halászati politika következőket érintő szabályaival összhangban kell kifogni és feldolgozni:

a) védelem és kezelés;

b) nyomon követhetőség;

c) osztályozási előírások.

(4) Nem részesülhetnek ellentételezésben olyan halászati termékek, amelyeket:

a) harmadik országok hajói fogtak, a Venezuela lobogója alatt közlekedő, közösségi vizeken tevékenykedő halászhajók kivételével;

b) olyan közösségi halászhajók fogtak, amelyeket nem az 1. cikkben felsorolt régiók valamely kikötőjében lajstromoztak;

c) harmadik országokból hoztak be;

d) jogellenes, nem bejelentett vagy szabályozatlan halászatból nyernek.

A b) pontot nem kell alkalmazni, ha az e cikkben megállapított szabályokkal összhangban biztosított nyersanyag nem elegendő az érintett legkülső régiókban meglévő feldolgozóipari kapacitás igénybevitelére.

5. cikk

Az ellentételezés

(1) Minden érintett tagállamnak meg kell határoznia az 1. cikkben említett régiói tekintetében a 4. cikk (1) bekezdésében említett jegyzékben szereplő valamennyi halászati termékre

vonatkozó ellentételezés mértékét. Ez a mérték a tagállamhoz tartozó egyes régiókon belül vagy régiók között differenciáltan is meghatározható.

(2) Az ellentételezésnek figyelembe kell vennie:

a) minden egyes halászati termék esetében az érintett régió kedvezőtlen adottságai miatt felmerülő többletköltségeket, különösen az európai kontinensre történő szállítás költségét; és

b) minden olyan egyéb állami beavatkozást, amely a többletköltségek mértékét befolyásolja.

(3) A többletköltségek ellentételezésének arányosnak kell lennie az ellensúlyozni kívánt többletköltségekkel. A többletköltségek ellentételezésének mértékét az ellentételezési tervben kellően indokolni kell. Az ellentételezés mértéke azonban semmilyen körülmények között nem haladhatja meg az európai kontinensre szánt halászati termékek szállítására tekintetében felmerült költségek és egyéb kapcsolódó költségek 100 %-át.

(4) A teljes éves ellentételezés összege nem haladhatja meg a következő értékeket:

a) Azori-szigetek és Madeira: 4 283 992 EUR;

b) Kanári-szigetek: 5 844 076 EUR;

c) Francia Guyana és Réunion: 4 868 700 EUR.

6. cikk

Kiigazítás

A feltételek megváltozásának figyelembevétele érdekében az érintett tagállamok – az 5. cikk (4) bekezdésében meghatározott teljes összegek tiszteletben tartása mellett – kiigazíthatják a 4. cikk (1) bekezdésében említett, támogatásra jogosult halászati termékek jegyzékét és mennyiségeit, valamint az 5. cikk (1) bekezdésében említett ellentételezési mértéket.

7. cikk

Az ellentételezési tervek benyújtása

(1) 2007. november 6-ig az érintett tagállamok benyújtják a Bizottságnak a 4. cikk (1) bekezdésében említett jegyzéket és mennyiségeket, valamint az 5. cikk (1) bekezdésében említett ellentételezési mértékeket (a továbbiakban együtt: ellentételezési terv).

(2) Ha az ellentételezési terv nem felel meg e rendelet követelményeinek, a Bizottság két hónapon belül felkéri a tagállamot a terv megfelelő módosítására. Ebben az esetben a tagállam benyújtja módosított ellentételezési tervét a Bizottságnak.

(3) Ha a Bizottság az (1) és a (2) bekezdésben említett ellentételezési terv kézhezvételétől számított két hónapon belül nem ad választ, akkor az ellentételezési tervet jóváhagyottnak kell tekinteni.

(4) Ha egy tagállam a 6. cikk szerinti kiigazítást kíván végrehajtani, akkor benyújtja módosított ellentételezési tervét a Bizottságnak, majd értelemszerűen a (2) és a (3) bekezdésben megállapított eljárást kell alkalmazni. A módosított tervet jóváhagyottnak kell tekinteni, ha a Bizottság a módosított ellentételezési terv kézhezvételétől számított négy héten belül nem ad választ.

8. cikk

Jelentéstétel

(1) Az egyes érintett tagállamok éves jelentést készítenek az ellentételezés végrehajtásáról, és ezt minden évben június 30-ig benyújtják a Bizottság részére.

(2) A Bizottság 2011. december 31-ig független értékelésen alapuló jelentést nyújt be az Európai Parlament, a Tanács, valamint az Európai Gazdasági és Szociális Bizottság részére az ellentételezés végrehajtásáról, szükség esetén jogalkotási javaslatokkal együtt.

9. cikk

Pénzügyi rendelkezések

(1) A tagállamok e rendelettel összhangban felmerült kiadásait az 1290/2005/EK tanácsi rendelet 3. cikke (2) bekezdésének f) pontja szerinti kiadásoknak kell tekinteni.

(2) Az (1) bekezdés végrehajtása tekintetében a 2003/2006/EK rendeletet kell alkalmazni.

10. cikk

Ellenőrzés

A tagállamok megfelelő rendelkezéseket fogadnak el az e rendeletben meghatározott követelmények betartásának és a műveletek szabályszerűségének biztosítására.

Ez a rendelet teljes egészében kötelező és közvetlenül alkalmazandó valamennyi tagállamban.

Kelt Brüsszelben, 2007. május 21-én.

11. cikk

Részletes szabályok

E rendelet részletes alkalmazási szabályai a 12. cikk (2) bekezdésében megállapított eljárásnak megfelelően fogadhatók el.

12. cikk

Bizottság

(1) A Bizottság munkáját a Halászattermék-piaci Irányítóbizottság segíti.

(2) Az e bekezdésre történő hivatkozáskor az 1999/468/EK határozat 4. és 7. cikkét kell alkalmazni.

Az 1999/468/EK határozat 4. cikkének (3) bekezdésében meghatározott időtartam egy hónap.

13. cikk

Átmeneti intézkedések

(1) Továbbra is a 2328/2003/EK rendelet 8. cikkét kell alkalmazni az említett rendelet 8. cikkének (1) és (2) bekezdése alapján a Bizottsághoz benyújtott azon tagállami kiigazítási kérelmekre, amelyekről 2006. december 31-ig nem született döntés.

(2) A 9. cikk rendelkezéseit kell alkalmazni a 2328/2003/EK rendelet alapján fennálló azon tagállami kiadásokra, amelyekről a tagállam 2006. október 15. után nyilatkozik a Bizottságnak.

14. cikk

Hatálybalépés

Ez a rendelet az *Európai Unió Hivatalos Lapjában* való kihirdetésének napján lép hatályba.

Ezt a rendeletet 2007. január 1-jétől 2013. december 31-ig kell alkalmazni.

a Tanács részéről

az elnök

M. GLOS